

[Finansministeren.]

85 pct. større end de 1 740. Det er altså ikke en stigning på 294 pct., men en stigning på 85 pct. Såvidt jeg ved, ligger 85 mellem 75 og 100. Det var det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Hvis man fra de 3 225 mill. kr., som finansministeren er nået til, trækker de 1 740 mill. kr., får man 1 485. Det er stigningen. Budgettet var oprindeligt 758 mill. kr. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Nej, 1 740, når der tages hensyn til pristallet!). Det har jeg gjort. Altså, fra de 3 225 trækker jeg 1 740, så får jeg 1 485. Det er stigningen, og dertil må lægges de 758 mill. kr. Så bliver den samlede stigning godt 2 200 millioner, og i forhold til de 758 er det en tredobling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg synes, det er synd at spille det høje tings tid med dette her. Det er da klart, at enten må man regne på basis af førkrigstidens prisniveau, eller også må man regne på basis af efterkrigstidens prisniveau. Hvis man regner på basis af efterkrigstidens prisniveau, og det er det, jeg har gjort, så er 1938-budgettet 1 740 mill. kr., budgettet i dag er godt 3 200 mill. kr. eller ca. 85 pct. større. Hvis vi regner på basis af førkrigstidens prisniveau, er 1938-budgettet ca. 758 mill. kr. Der står ikke det pågældende sted i fortrykket, hvad 1952-budgettet så er, men efter hvad jeg løseligt kan skønne, ville det være ca. 1 500—1 600, vistnok nærmere ca. 1 500, og så skulle altså de 758 sammenlignes med ca. 1 500. Også det bliver ca. en fordobling. Det kan ikke nytte noget, selvom det ærede medlem regner fra nu af til valget; det er ikke en tredobling, der er ikke noget at gøre.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Finansministeren hævdede, at der var tale om en ajourføring af forsørgerfradragene, og som bevis tog han det maksimale forsørgerfradrag i forslaget for hovedstaden og lagde det beløb til, som er den laveste indkomst, man skal svare statskat af. Sådan kan man naturligvis gøre, når man vil måle ajourføringen, men den går bare ikke, når det skal til at virke i praksis, fordi forsørgerfradragene ikke alene virker for bundklassen, men også for klas-

serne opefter. Jeg nævnte netop, at hvis man skal have en ajourføring efter 1922-loven, må man have ensartede forsørgerfradrag op til 10 000 kr. Nu falder de fra 3 200 til 2 200 kr. ifølge forslaget, og så er det da givet, at enhver skatteyder, der har en indkomst på op imod de 10 000 kr., er dårligere stillet, idet han ikke har fået fradragene ajourført.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Den højtærede finansminister siger, at der i 1938—39 var en udgift på 758 mill. kr., og ministeren føjer til, at disse 758 mill. kr. nu er steget til 1 740 mill. kr. Det vil sige, at der er en milliardstigning, der skyldes pristallet, men den samlede stigning var $3\frac{1}{4}$ milliard kr., altså var der en stigning på $2\frac{1}{4}$ milliard, og det er virkelig $3 \times \frac{3}{4}$.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg er bange for, at det overstiger mine kræfter at lære det ærede medlem procentregning, men jeg er villig til at gøre et forsøg, når vi har bedre tid. Kan det ærede medlem ikke forstå, at man ikke kan tale om en stigning fra 758 mill. kr. til 3 225 mill. kr., når det ene er baseret på et prisniveau og det andet er baseret på et prisniveau, der er godt og vel dobbelt så stort? Det ærede medlem vil vel ikke sige, at hvis en mand havde 758 kr. i 1938 og nu har 3 225 kr., hvoraf hver krone er knap det halve værd, er han blevet godt og vel tre gange så rig? Så har jeg i hvert fald fuldkommen misforstået retsforbundet, som hidtil altid har forklaret os, hvor meget fattigere vi er blevet på grund af inflationen. Jeg ser, at nu begynder det ærede medlem at mene, at den talstigning, der er kommet på grund af inflationen, er en realitet. Jeg kvitterer naturligvis for denne indrømmelse af, at de hidtidige beskyldninger er overdrevne, men rigtigt bliver det ikke alligevel.

Formanden: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har ordet for en kort bemærkning. Der bliver herefter ikke givet flere korte bemærkninger i denne diskussion.

Oluf Pedersen: Jeg synes, at den højtærede minister var inde på, at når vi hævdede, at pengenes værdi var forringet, var der noget galt i det. Det synes jeg ikke er rigtigt.